SLUJBA SFÂNTULUI SLĂVITULUI
NOULUI SFINȚIT-MUCENIC

CONSTANTIN

A CĂRUIA POMENIRE SE FACE LA 23 OCTOMBRIE

La Vecernia Mică

La Doamne strigat-am, punem stihurile pe 4
și cântăm aceste Stihiri Asemănânde.

Glas 1. Ceea ce ești bucuria.
Veniți cu bună credință· și cu evlavie·
să cinstim pomenirea· lui Constantin fericitul,·
a celuia ce preot și mucenic· s-a făcut cu adevărat,·
până la sânge în toată viața sa· Evanghelia slujindu-o.

Cuprins cu totul de focul Mângâietorului,·
te-ai arătat cărbune· înțeles, Constantine,·
că inimile pururea le-ai aprins· tuturor către dragostea·
dumnezeiască, sfințitule mucenic,· slujitorule al tainelor.

Să salte azi Bucureștii· și partea Hușilor·
și obștea Sapienței,· și Biserica toată·
că, iată, mucenicul nou-arătat· Constantin strălucește azi·
pe cerul cel înțeles al Bisericii,· ca un soare încălzindu-ne.

Slavă. Glas 8. (A lui Gherman)
Sosit-a de-lumină-purtătorul tău Praznic, Sfinte Sfințite Mucenice Constantin,· plin de har,· plin de duhovnicească veselie,· plin de Duh Sfânt,· plin de bună-mireasmă și luminare,· și acum, pe tine câștigându-te dreptar al nevoinței și puitor de lege,· ne veselim.
Și acum. A Născătoarei de Dumnezeu.
Stăpână, primește rugăciunile robilor tăi și ne izbăvește pe noi de toată nevoia și necazul.

La Stihoavnă
Stihirile Asemănânde. Glas 2. Casa Efratului.

Astăzi să lăudăm· cinstită pomenirea· lui Constantin slăvitul·
sfințit tăinuitorul· și mucenicul Domnului.

Stih: Așteptând am așteptat pe Domnul și El a căutat spre mine.

Numelui însoțind· lucrarea, Constantine,·
statornic în credință· te-ai arătat, Părinte,· de Domnul întărindu-te.

Stih: Preoții Tăi, Doamne, se vor îmbrăca întru dreptate și Cuvioșii Tăi se vor veseli.

Saltă Biserica· astăzi duhovnicește,·
pe Constantin slăvitul· mijlocitor la Domnul· în ceruri dobândindu-și-l.

Slavă.
Slavă cuvine-se·Ție, Treime Sfântă,·
că'n anii de pe urmă·pe Constantin slăvit-ai·pe mărturisitorul Tău.

Și acum.
Grija de negrăit· și dragostea de maică·
ți-ai arătat, Fecioară,· spre Constantin slăvitul,· cel proslăvit de Fiul tău.

Troparul. Glas 5. Pe Cuvântul.
A vieții mireasmă o izvorăști bogat,·
ca cel ce bună-mireasmă a lui Hristos te-ai făcut,·
cunoștința Lui în lume aducându-o·
în sărăcie și nevoi,· în bătăile cu vergi,· în temniță și în lipsuri;·
biruitor, Mucenice· Constantin, prin El făcându-te.

sau cu sfârșitul puțin schimbat
A vieții mireasmă o izvorăști bogat,·
ca cel ce bună-mireasmă a lui Hristos te-ai făcut,·
cunoștința Lui în lume aducându-o·
în sărăcie și nevoi,· în bătăi și chinuiri,· slăvitule Constantine;·
biruitor peste toate· prin Acela arătându-te.

Troparul. Glas 5. Al părintelui Iosif.
Sărăcia amară zdrobindu-ţi inima,
te-a curăţit spre slujirea cea rânduită de sus,
ca să poţi purta mereu greul aproapelui.
Astfel, Sfinţite Constantin, mucenic al lui Hristos, tuturor mângâiere
te-a arătat Cel ce lumea a mântuit prin răstignirea Lui.

La Vecernia Mare

După obișnuitul Psalm, Fericit bărbatul..., iar la Doamne strigat-am..., punem stihurile pe 6 și cântăm aceste Stihiri Asemănânde.

Glas 4. Ca pe un viteaz.

Înflorind ca un trandafir·sus, în curțile Domnului,·
și ca crinul, Sfinte, în văile cerești,·
înmiresmezi azi Biserica,· din suflete izgonind,·
al patimii duhori,· Constantine, făcându-te·
Mirului gândit,·
lui Hristos Dumnezeu, bună-mireasmă,·
cu aceasta desfătându-i· pe cântăreții tăi pururea.

Slujitor al lui Dumnezeu· întru toate văditu-te-ai,·
în răbdare multă, necaz și strâmtorări,·
și în bătăi și în temniță,· în posturi și privegheri,·
ca unul necunoscut,· dar la toți bine cunoscut,·
și ca un sărac,·
dar pe mulți, ca un bun, îmbogățindu-i,·
mucenice Constantine, și bucurându-te pururea.

2 Cor. 6

De mireasma ce-a izvorât· din mormântul și moaștele·
cele proslăvite cu harul Duhului·
ale sfințitului mucenic· slăvitului Constantin,·
ceata celor credincioși,· minunându-ne, să strigăm·
bucurându-ne:·
Minunat ești în Sfinții Tăi, Hristoase,·
cu a cărora solire· ca un Preabun miluiește-ne.

Altele. Glas 1. Ceea ce ești bucuria.

Dumnezeiască și sfântă mireasma moaștelor·
și a vieții celei· lui Hristos preaplăcute·
a sfântului slăvituluiConstantin·minunat ne adună azi·
cu-ale cântărilor flori să împodobim· preacinstită pomenirea lui.
//
Dumnezeiască și sfântă mireasma moaștelor·

și a vieții celei· lui Hristos preaplăcute·
a Sfântului Sfințitului Mucenic· Constantin adunatu-ne-a·
cu-ale cântărilor flori să împodobim· preacinstită pomenirea lui.

Iubind dreptatea, urât-ai· fărădelegile;·
și părtaș ești în ceruri· Celui drept, Constantine,·
că mirul bucuriei pe capul tău· psalmicește turnându-se,·
și pe cinstitele-ți moaștele s-au pogorât· ca pe marginea veșmintelor.
Ps. 44, 7 și 132,1

Mormântul tău cuprinzându-l· și sărutând chipul tău·
și cinstitele-ți moaște, Constantine slăvite,
rugămu-te: Primește ca de demult· pe cei care te caută;·
și pentru neamul tău, Sfinte, și pentru toți· mijlocește Ziditorului.

Slavă. Glas 6.

Pe preotul lui Dumnezeu și credinciosul martor, pe bun-biruitorul cel încununat cu cununile veșnice,adunându-ne, de-praznic-iubitorilor, să-l lăudăm cu cântare de laudă, zicând: Bucură-te, bune-lucrătorule al poruncilor și lauda cea preaminunată a nunții; Bucură-te, al sărăciei iubitorule și de săraci hrănitorule; Bucură-te, părintele orfanilor și al bătrânețelor toiagule; Și acum, Sfinte Sfințite Mucenice Constantin, nu înceta a te ruga lui Hristos Dumnezeu, pentru cei ce cu credință și cu dragoste săvârșesc pururea cinstită pomenirea ta.

Și acum... A Născătoarei de Dumnezeu.
Cine nu te va ferici, Preasfântă Fecioară,...

Vohod. Lumină lină. Prochimenul zilei și Paremiile.

De la Înțelepciunea lui Solomon citire (cap. 3, 1-9)

Sufletele drepţilor sînt în mâna lui Dumnezeu şi nu se va atinge de ele chinul. Părutu-s-a a muri în ochii celor fără de minte, şi s-a socotit pedepsire ieşirea lor, şi mergerea lor de la noi zdrobire; iară ei sînt în pace. Că înaintea feţei oamenilor de vor lua şi muncă, nădejdea lor este plină de nemurire; şi puţin fiind pedepsiţi, cu mari faceri de bine se vor dărui; că Dumnezeu i-a ispitit pe ei şi i-a aflar Luişi vrednici. Ca aurul în topitoare i-a lămurit pe ei, şi ca o jertfă de ardere întreagă i-a primit. Şi în vremea

cercetării sale vor străluci, şi ca scânteile pe paie vor fugi. Judeca-vor limbi şi vor stăpâni popoare, şi va împărăţi într-înşii Domnul în veci. Că dar şi milă este întru cuvioşii Lui, şi cercetare întru aleşii Lui.

De la Înțelepciunea lui Solomon citire (cap. 5, 15-23; 6, 1-3)

Drepţii în veci vor fi vii, şi întru Domnul plata lor, şi purtarea de grijă pentru dânşii de la Cel Preaînalt. Pentru aceasta vor lua împărăţia podoabei, şi stema frumuseţii din mâna Domnului. Căci cu dreapta Sa îi va acoperi pe ei şi cu braţul Său îi va apăra. Lua-va toată arma dragostea Lui, şi va întrarma făptura spre izbânda vrăjmaşilor. Îmbrăcase-va în zaua dreptăţii şi-Şi va pune Luişi coif judecata cea nefăţarnică. Lua-va pavăză nebiruită sfinţenia, şi va ascuţi cumplită mânie întru sabie, şi va da război împreună cu El lumea asupra celor fără de minte. Merge-vor drept nemeritoare săgeţile fulgerelor, şi ca dintr-un arc bine încordat al norilor la ţintă vor lovi. Şi din mânia cea zvârlitoare de pietre se vor arunca grindine, întărise-va asupra lor apa mării, şi râurile îi vor îneca de năpraznă. Sta-va împotriva lor Duhul puterii, şi ca un vifor îi va vântura pe ei, şi va pustii tot pământul fărădelegea, şi răutatea va răsturna scaunele puternicilor. Auziţi dar împăraţi şi înţelegeţi, învăţaţi-vă judecătorii marginilor pământului. Luaţi în urechi cei ce stăpâniţi mulţimi, şi cei ce vă trufiţi întru popoarele neamurilor. Că de la Domnul s-a dat vouă stăpânirea, şi puterea de la Cel Preaînalt.

De la Înțelepciunea lui Solomon citire

Lăudându-se dreptul, veseli-se-vor noroadele; că nemurire este pomenirea lui; că şí la Dumnezeu se cunoaşte, şí la oameni; şi plăcut Domnului e sufletul lui. Doriţi, dar, o, bărbaţilor, Înţelepciune, şi poftiţi, şi vă veţi învăţa. Că începerea Ei este dragoste şi pază a legilor. Cinstiţi Înţelepciunea, ca în veci să împărăţiţi. Vesti-voi vouă şi nu voi ascunde de voi tainele lui Dumnezeu; că Acesta şí călăuză la Înţelepciune este, şí îndreptător al înţelepţilor; şi în mâna Lui e toată cugetarea şi ştiinţa lucrărilor. Şi meşterul a toate M-a învăţat pe Mine, Înţelepciunea; că e întru Ea Duh înţelegător, sfânt, zorii luminii pururea-fiitoare şi icoana bunătăţii lui Dumnezeu. Aceasta prieteni ai lui Dumnezeu şi Proroci tocmeşte; şi mai cu bună-cuviinţă decât Soarele este, şi decât toată aşezarea Stelelor; cu lumina punându-se în cumpănă, precumpăneşte. Aceasta pe cei ce slujesc Ei din osteneli i-a izbăvit şi i-a îndreptat în cărări dreapte; datu-le-a lor cunoaştere

sfântă şi i-a păzit pe ei de cei ce pândesc şi răsplătit-a acelora luptă tare, ca să cunoască toţi că mai puternică decât tot este binecinstirea; şi niciodată răutatea nu va birui pe Înţelepciune, nici nu va trece a'i vădi pe cei răi judecata. Că au zis întru ei, gândind nu cu dreptate: să împilăm pe cel drept, să nu cruţăm cuvioşia lui, nici să ne ruşinăm de cărunteţele cele de mulţi ani ale bătrânului; ci tăria fie-ne nouă lege; şi să pândim pe cel drept, că nu ne este nouă de nici o treabă şi se împotriveşte lucrurilor noastre şi ne defaimă nouă păcatele învăţăturii noastre. Şi ne veşteşte nouă a avea cunoaşterea lui Dumnezeu, şi 'Fiul lui Dumnezeu' pe Sine Se numeşte. Şi ni S'a făcut nouă spre vădirea cugetelor noastre; şi greu ne este nouă şi a'L vedea; că nu asemenea celorlalţi e viaţa Lui, şi schimbate sînt cărările lui. Întru batjocoră ne-am socotit înaintea Lui, şi Se fereşte de căile noastre, ca de necurăţii, şi fericeşte cele mai de pe urmă ale drepţilor. Să vedem, dară, de cuvintele lui adevărate sînt; şi să ispitim cele întru ieşirea Lui. Cu ocară şi cu muncă să Îl cercăm pe El, ca să cunoaştem blândeţea Lui şi să ispitim a Lui neţinere-de-minte-a-răului; la moarte fără-de-chip să Îl osândim pe El. Că fi-va a Sa asupră-cercetare din cuvintele lui. Acestea au gândit şi au rătăcit; că i-a orbit pe ei răutatea lor. Şi nu au cunoscut tainele lui Dumnezeu, nici au socotit că Tu eşti Dumnezeu Singur, Carele ai stăpânire peste viaţă şi peste moarte, şi mântuieşti la vreme de strâmtorare şi izbăveşti din tot răul, Cel îndurat şi milostiv şi Carele dai cuvioşilor Tăi dar, şi cu braţul Tău mândrilor le stai împotrivă.

La Litie

Glas 1.

Veselește-te în Domnul, cetate a Bucureștilor,· și saltă, bucurându-te,· înmiresmate moaștele noului mucenic Constantin· în sânuri ținându-le,· ca pe un izvor îmbelșugat al harului;· prin care și noi,· cei ce luăm dintr-însa curgerile tămăduirilor,· ne izbăvim de mirosul greu al patimilor,· mulțumind lui Dumnezeu, Purtătorului de grijă și Mântuitorului sufletelor noastre.

Asemeni.

Prin slavă și necinste, după dumnezeiescul Pavel, prin defăimare și bună faimă, ca întristându-te, dar pururea bucurându-te, ca un sărac, dar pe mulți îmbogățind, părinte sfințite Constantin, bogăția ai căutat-o, a slavei moștenirii Domnului în Sfinți; pe care și dobândindu-o de la Hristos, o

dăruiești cu mijlocirile tale celor ce ți se roagă, de Dumnezeu slăvitule.

Glas 2. După a lui Gherman.

Veselește-se prealăudatul Constantin în veci,· că a moștenit Împărăția cerurilor.· Pământul moaștele lui primind,· bună mireasmă a răspândit.· Rob al lui Hristos s-a făcut, sălășluindu-se întru viața veșnică.

Glas 3. După a lui Gherman.

Știind, Părinte, că *mila biruiește în fața judecății,* nu ai trecut cu vederea pe cel străin, ci către toți cu bunătate rărunchii deschizându-ți, fericite, tată făcutu-te-ai orfanilor și văduvelor apărător, și celor goi îmbrăcăminte, și hrană sărmanilor. Pentru aceasta și Părintele luminilor, *Cel ce iubește mila și judecata,* ale Căruia judecăți pururea înaintea ta au fost, dreptatea ta scoțând-o ca lumina, cu dreaptă răsplătire ți-a răsplătit, locuitor al Împărăției Sale făcându-te și împreună-moștenitor cu toți Sfinții și rugător pentru sufletele noastre.

Glas 4.

Cu adevărat întru suspine ostenind și lacrimile pâine făcându-ți-se ziua și noaptea, seceri în pământul celor vii, ai ostenelilor tale snopii cu bucurie ridicându-i, sfințite Constantine; din care pâine frământându-ne înmiresmată cu miresmele Harului, al Pâinii vieții slujitorule, hrănești pe cei flămânzi și însetați de dreptate, dreptule cu inima, și te rogi neîncetat lui Hristos să se mântuiască sufletele noastre.

Glas 8.

Cu zdrobirea de inimă și cu dumnezeiasca cunoștință· toate întăriturile minții surpându-le· și cu securea Crucii toate înălțările necredincioșilor· la pământ punându-le,· biserică ai ridicat,împărătească, spre slava lui Dumnezeu și lauda;· și însuți pe sine biserică prin har te-ai zidit,· plină de strălucirile virtuților și de tămâia rugăciunii și jertfei tale· celei bineprimite la jertfelnicul ceresc cel preaînalt;· la care astăzi, stând cu îndrăzneală ca un preot și mucenic,· te rogi neîncetat lui Hristos pentru sufletele noastre.

Slavă. Glas 5.

Veniți ceata iubitorilor de praznice, veniți adunarea credincioșilor, cu cântări de laudă să încununăm pe pururea cinstitul părintele nostru

Constantin; că acesta, ca un preot legiuit, cu mărturia vieții sale fără de pată gurile necredincioșilor le-a astupat, iară gurile oilor cuvântătoare le-a îndulcit cu chemarea numelui Stăpânului; iară de mâna ucigătorului lecuitor de moarte rănindu-se la pântece, cu cunună mucenicească de lumină s-a încununat, și minunat a izvorât, după Scripturi, râuri de miresme cerești, înmiresmând pe credincioși; și acum, ca un sfințit mucenic, se roagă pentru cei ce săvârșesc cu credință pomenirea lui.

Și acum. Bogorodișna.
Fericimu-te pe tine, de-Dumnezeu-Născătoare Fecioară,
și te slăvim, credincioșii, după datorie,
cetatea ce neclintită, zidul cel nesurpat,
folositoarea cea tare și scăparea sufletelor noastre.

La Stihoavnă,

stihirile Asemănânde. Glas 4. Ca pe un viteaz.

Pe pământ, ca Apostolul,· având singură laudă·
mărturia cugetului, slăvitule,·
că ai umblat în sfințenie· și'n harul lui Dumnezeu,·
și că inima spre toți· ți-ai deschis, fericitule,·
astăzi laudă· ai în ceruri cu Sfinții toți, sfințite·
mucenice Constantine,· de Dumnezeu proslăvindu-te.

Stih: Minunat este Dumnezeu întru Sfinții Săi, Dumnezeu lui Israil.

Nici momeala arginților· nu te-a prins, înțeleptule,·
nici amenințările nu te-au spăimântat·
să vinzi al fraților sufletul,· ci tu socotindu-te·
ca la moarte osândit· nu în tine nădejdile,· ci în Dumnezeu·
ți le-ai pus, fericite Constantine,·
în Cel care izbăvește· și învie pe robii Săi.

Stih: Sfinților celor ce sînt în pământul Lui,
minunate a făcut Domnul toate voile Lui într-înșii.

Întru anii cei de apoi· răsărind ca luceafărul·

într-a necredinței noapte, slăvitule,·
nemincinos ai călăuzit· cu razele faptelor·
și cuvintelor pe toți,· și cu darul de la Hristos· al minunilor,·
Constantine sfințite mucenice,· la lumina ne'nserată·
mucenicește mutatu-te-ai.

Slavă. Glas 6. (A lui Gherman)

Dumnezeiescul Har umbrește· peste racla moaștelor tale,· sfințitule Constantin;· pentru aceasta și *la mireasma minunilor tale alergăm*,· tămăduire de boli luând;· ci, Sfinte Mucenice,· roagă pe Hristos Dumnezeu pentru sufletele noastre.

Și acum. A Născătoarei de Dumnezeu.

Făcătorul și Izbăvitorul meu, Preacurată, Hristos Domnul, din pântecele tău ieșind…

Trisaghion, Tatăl nostru și Troparele (vezi la Vecernia Mică)

La Utrenie

La Dumnezeu este Domnul, punem Troparul Sfântului de două ori (caută la Vecernia Mică) și al Născătorei de Dumnezeu.

După întâia Stihologie, Sedealna.
Glas 1. Mormântul Tău, Mântuitorule.
La crinul cel gândit·s-alergăm cu credință·
la noul mucenic· Constantin fericitul,·
la cel ce cu sfințenie· a'nflorit în livezile·
mucenicilor· și cu dulce mireasmă·
credincioșilor· sufletele'nmiresmează,· al celor ce-l laudă.
Slavă. Aceeași. Și acum. A Născătoarei de Dumnezeu.
Marie, vas cinstit· al Stăpânului lumii,·
ridică-ne pe noi,· cei căzuţi în adâncul·
cumplitei deznădăjduiri· şi-al greşalei şi scârbelor,·
că scăpare eşti· şi ajutor şi nădejde·
păcătoşilor· şi ocrotire preatare· şi'i mântui pe robii tăi.

După a doua Stihologie, Sedealna.
Glas 2. Cel ce Te-ai înălțat pe Cruce.
Crucea pe umeri ridicând vitejește· din tinerețe, Constantine slăvite,·
cu râvnă Domnului Hristos ai râvnit,·
buna-mărturie dând· vitejește, Părinte,·și neclătinat fiind· de furtuna vieții,·
ci îndrăzneală ca un mucenic· având în ceruri,· pomenește-ne, bunule.

Slavă. Aceeași.Și acum. A Născătoarei de Dumnezeu.
La Născătoarea Ziditorului lumii· să alergăm toţi credincioşii strigându'i:·
o, Maica Împăratului, Stăpână, degrab·
scapă-ne, cu mila ta,de nevoi şi de boală· şi toată primejdiaşi de chin şi durere,·
neîncetat solind la Fiul tău,· Împărătească,iertare greşalelor.

După Polieleu. Sedealna.
Glas 8. Pre Înțelepciunea și Cuvântul.
Sărăcind împreună cu Dumnezeu· Cel bogat întru milă și îndurări,·
cu Cel ce, din mila Lui,· pentru noi sărăcitu-S'a,·
te și slăvești împreună· – precum S'a făgăduit –·

și’mpărățești-împreună· cu Cel ce de-a pururea·
și’n veac împărățește· și peste veac și încă,·
al harului vasule,· mucenice al Domnului,· Constantine slăvitule;·
Roagă pe Hristos Dumnezeu· să ne ierte, bunule, greșalele·
celor ce facem cu râvnă· sfântă pomenirea ta.
Slavă. Același.
Și acum. A Născătoarei de Dumnezeu
Pe Înțelepciunea și Cuvântul..

Apoi Antifonul 1 al glasului al patrulea.
Prochimen. Glas 4.
Dreptul ca finicul va înflori și ca cedrul cel din Liban se va înmulți.
Stih: Răsădit în casa Domnului, în curțile casei Dumnezeului nostru va înflori.

Sau
Preoții Tăi, Doamne, se vor îmbrăca întru dreptate.
Stih: Minunat este Dumnezeu întru Sfinții Săi.

Toată suflarea. Evanghelia de la un Sfânt Sfințit Mucenic.

Psalmul 50.

Slavă.
Pentru rugăciunile noului Tău Mucenic, Milostive,
șterge mulțimea greșalelor mele.

Și acum. Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Milostive,
șterge mulțimea greșalelor mele.

Apoi Idiomela Mucenicului. Glas 6.
Stihul: Miluiește-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta
și după mulțimea îndurărilor Tale șterge fărădelegea mea.

Bine slugă bună și credincioasă! Bine lucrătorule al viei lui Hristos! Tu și greutatea zilei ai purtat, tu și talantul dat ție l-ai înmulțit, și pe cei ce veneau

după tine nu i-ai pizmuit. Drept aceea porțile cerului ție s-au deschis, intră întru bucuria Domnului tău; și roagă-te pentru noi, Părinte Constantine.

Apoi C a n o a n e le
Canonul Sfântului Sfințitului Mucenic Constantin, al cărui acrostih este:

«Laudă Noului Mucenic Constantin. Sabin»

Peasna Iª. Glas 8. Apa trecând-o.

Laudă cuvine-se drepților;· ci însuți ajută-mi,· Mucenicule Constantin,·
să îți împletesc după dreptate· bineplăcută cântare de laudă.

Averi pe pământ nu ai suferit· a avea, Părinte,· de-cerești-gânditorule,·
averea mai bună dintru tine,· care rămâne în ceruri, aflându-o.

Slavă.

Ungere luat-ai ca un ales,· căci cu untdelemnul· bucuriei te-a uns Hristos,·
cel ce ai urât fărădelegea,· iubind dreptatea și pacea, slăvitule.

Și acum.

De multe ispite fiind cuprins,· alerg către tine,· căutând mântuirea mea:·
O, Maică a Cuvântului, Fecioară, de supărări și nevoi mântuiește-mă.

Peasna a IIIª. Cel ce bolta cerească.

A trăi, Mucenice, ți-a fost Hristos pururea,·
iară a muri socotit-ai· câștig, înțeleptule,·
că împreună cu Cel· răstignit pentru lume·
pururi răstignitu-te-ai· cu voia și faptele.

Nebunește, ca Pavel,· și tu mai mult decât toți·
Domnului slujit-ai cu râvnă,· de El întărindu-te,·
în strâmtorări și ocări,· și în foame și sete,·
și în temniță bătut· cu vergi, fericitule.

Slavă.

Oaie desăvârșită· te-ai dat prin jertfă Păstorului·
Celui pentru noi ca o oaie· jertfit, Mucenicule,·
și ca un bun păstor· păstoritu-ți-ai turma·
la izvorul harului· pururi ducându-o.

alt tropar

Ochii orbi ai femeii· cu rugăciunea i-ai vindecat,·
către Plinitorul credinței· cu ochii inimii·

de Dumnezeu luminați· privind, Părinte cinstite,·
și covârșitoarea Lui· putere știindu-o.

Și acum.

Ușa milostivirii· deschide-mi, ceea ce ești·
Ușă încuiată, Fecioară,· pe Ușa Hristos născând,·
ca să nu pier cel ce-ți cânt,· de-Dumnezeu-Născătoare,·
în tine nădejdile· cu totul punându-le.

După Peasna a IIIª, Sedealna.
Glas 8. Pre Înțelepciunea și Cuvântul.

Neștiut ca un înger pururea stând·lângă inima celor întru nevoi,·
prin înger, slăvitule,· Împăratul îngerilor·
ți-a dăruit la nevoie, plinind rugăciunea ta,·
și har luând de la Domnul· bolnavi ai tămăduit,·
și întru lumină· cuprinzându-te, Sfinte,·
femeii i-ai tâlcuit· izvorârile dragostei· lui Hristos, minunatule;·
și, mucenicește-adormind,· cu miresme cerești îndulcești pe toți·
pe cei ce fac cu credință· sfântă pomenirea ta.

Slavă. Și acum. Asemeni. Bogorodișna.

Preacurată, ca ceea ai născut· negrăit pe Cuvântul cel milostiv,·
pe toți miluiește-ne,·în nevoi și în strâmtorări·
că alergăm cu râvnă·la al tău acoperământ,·
și de focul cel veșnic,·te rugăm, izbăvește-ne·
ca nemăsurată·mila și bogăția·îndurărilor să'ți slăvim,·
o, Stăpână, cu dragoste,·și să-ți zicem de-a pururea:·
Roagă pe Hristos Dumnezeu· să dăruiască iertare greșalelor·
celor ce cu vrednicie·Nașterea ta laudă.

Peasna a IVª.Auzit-am Doamne. (ΕἰσακήκοαΚύριε)

Lămurit precum aurul,· Sfinte Constantine, ai strălucit curat·
și te-ai pus, mult-răbdătorule,· în dumnezeiești vistierii.

Următor arătându-te· pururea lui Pavel, prealăudatule,·
tuturor toate făcutu-te-ai· ca pe toți, Părinte, să îi mântuiești.
Slavă.

Iconomule-al harului,· haina preoției împodobitu-ți-ai·
cu frum'sețile virtuților· și cu stropii sângelui mucenicesc.
Și acum.
Munte sfânt te-a vestit demult,· Fecioară, Prorocul, și de virtuți umbrit,·
dintru care Se va arăta· Dumnezeul nostru, întrupându-Se.

Peasna a Vª. Luminează-ne pe noi (Φώτισονἡμᾶς).

Umbrele trecând·de acumași simboalele,·
Sfinte, vezi limpede cele dumnezeiești,·
de mare cinste,· ca un preot învrednicindu-te.

Ceasul tău știind· dinainte, rânduitu-ți-ai·
cele spre trecerea ta către Dumnezeu,·
făgăduință· dând, Părinte, că vei fi cu noi.[1]

Cerul te-a primit,· iar pământul poartă'n sânul său·
moaștele tale preapline de-a Harului·
bună mireasmă,· Constantine minunatule.

Slavă.

Numele iubind· cel preadulce al lui Iisus,·
de el, Părinte, de-a pururi te-ai îndulcit·
și izgonit-ai· cu el amarul strâmtorărilor.

Și acum.

Iată s'a plinit· întru tine prorocescul glas,·
că, Fecioară, în pântece ai luat·
pe Cel ce este,· pe Dătătorul bunătăților.

Peasna a VIª. Rugăciunea mea.

Cu *mână· ascunsă Domnul războia· pe Amalic* cel gândit, că prin tine·
pe luptătorii aceluia, Sfinte,· pe-ai necredinței părtași biruitu-i-a,·
puterea Sa desăvârșind în slăbiciune, cum zice Apostolul.
Ieș 17:16; II Cor. 12:9; Ps. 109:1

Cu totul· tuturor te-ai dăruit· ca o pâine'nmiresmată și caldă,·
frământătură· făcându-te nouă,·miezul vieții'n Hristos și miresmele·
prin fapte arătându-le,· Pâinii vieții slujind și sărmanilor.

---

[1]"Ne-a mai spus că va fi permanent cu noi, să-l chemăm".

Cununa· mucenicească, Părinte,· ai luat de la Hristos Împăratul,·
cu-adevărat Dumnezeu arătând-o· prin arătarea luminii pe capul tău·
la trecerea ta de aici· și apoi prin mireasma mormântului.

Cu graiuri· amăgitoare cugetau· spre vânzarea de frați să te plece·
necredincioșii;· ci tu, Constantine,· cugetul inimii lor risipitu-l-ai·
dreptatea cugetându-o· și la moarte de voie ducându-te.

Ca crinii· țarinii au răsărit· din pământ osemintele tale,·
îndată ce s-a deschis, Mucenice,· mormântul tău cel cinstit și preaplin de har,·
în chip străin miresmele· nemuririi la toți izvorându-le.

Slavă.

Odihna·inimii mele, Hristoase,· și a sufletului meu bucuria,·
și-a duhuluișia vieții din mine,·cu îndrăzneală strigat-ai în strâmtorări,·
cu duhul binecuvântând,· Constantine, pe Cel binecuvântat.

Și acum.

Născându'L· pe Împăratul cerului· și pământului, Fecioară, trupește,·
Împărătească a toate ești, Maică,· și solitoare fierbinte la tronul Lui·
pentru cei care te cinstesc,· de-Dumnezeu-Născătoare vestindu-te.

Condacul. Glas 3. Fecioara astăzi. Al părintelui Iosif.

Te-au strivit durerile· ca într-un teasc din pruncie,·
până ți-ai dat sufletul mucenicește, Părinte;·
viața ta a fost o jertfă bineprimită· moartea ta încununată a fost de slavă,·
Mucenice Constantine,· acum din ceruri· roagă-te pentru noi toți.

Alt Condac. Glas 8. Apărătoare Doamnă.

Mucenicească prăznuire adunându-ne,·
veniți cu râvnă de-Hristos-încununatului·
să-i cântăm, toți credincioșii, cu bucurie;·
că în ceruri ca un preot și viteaz ostaș·
mijlocește pentru cei care îl laudă·
zicând: **Bucură-te,· Constantine minunatule.**

Icosul.

Astăzi buna-mireasmă,· Constantin Mucenicul,· cerescul trandafir, își revarsă;
că'n taină răsărind între spini· și petalele virtuților cu sfințit sângele său roșind,·
străin a înflorit în cer;· drept care, lăudându-l, zicem:

Bucură-te, prin care mireama vine;
bucură-te, prin care miasma fuge.

Bucură-te, iconom credincios al Stăpânului;
bucură-te,lucrător minunat al poruncilor.

Bucură-te, martor Evangheliei lui Hristos neînfricat;
bucură-te, multor strâmtorați și goi hrănitor neîncetat;

Bucură-te, că ești în ceruri rugător pentru lume;
bucură-te, că din ceruri strălucești ca un soare.

Bucură-te, păstor al oilor Domnului;
bucură-te, cuptor al spinilor patimii.

Bucură-te, prin care luăm bucurie;
bucură-te, prin care ne vinenădejde.

Bucură-te,Constantine minunatule.

Sinaxar.

În 23 de zile ale acestei luni (Octombrie), facem pomenirea Sfântului Sfințitului Mucenic Constantin, preotul bisericii Sapienței din București, care a adormit mucenicește în Domnul.

Stihuri:

Sărăciei lui Hristos urmând statornic
în El te-ai îmbogățit, o, Constantine.

Acest preot și nou-mucenic era fiu de părinţi săraci din hotarele Covurluiului – adică ale Galațiului de astăzi -, având baștina în satul Cavadinești. Deci, la un an după nașterea lui, maica lui a adormit în Domnul, iară tatăl său și-a pierdut în parte simțirile, copilul rămânând în grija bunicii sale sărace. Ba ca să spunem mai după adevăr, cu dumnezeiasca rânduială s-a împlinit cu el cuvântul psalmistului că *Tatăl meu și maica mea m-au părăsit, dar Domnul m-a luat.* Că preacredincioasă bunica lui, ducându-l neîncetat la biserică, i-a arătat icoana Maicii lui Dumnezeu și l-a îndemnat ca în Ea să-și pună totdeauna nădejdile, în

cea pe care Însuși Domnul, pe Cruce fiind, a dăruit-o Maică tuturor celor ce vor crede în El și care, cu credință și nădejde, vor ridica vitejește Crucea pe umerii lor. Așadar viteazul, măcar că purta crucea aceasta amară a sărăciei și muncea cu brațele sale pentru hrana zilnică (și aceasta sărăcăcioasă foarte, borș cu știr, cum însuși mărturisea), nicicum nu s-a lenevit la învățătură, deprinzând cu râvnă dumnezeiești învățături și cântarea cea bisericească. ....

Cu ale lui sfinte rugăciuni, Hristoase Dumnezeule, miluiește-ne și ne mântuiește pe noi. Amin

Peasna a VII[a]. În cuptor Feciorii evreilor (Παῖδες Ἑβραίωνἐνκαμίνῳ).

Sufletul tău ca pe-o mireasă·cu-a virtuților podoabă ’mpodobit-ai·
și cu bună-mărturisirea ta în Domnul·
și cu mulțimea milelor,· Mucenice Constantine.

Tatălui voia împlinind-o· ca un fiu adevărat, născut din Duhul,·
și, paharul durerii bând, Sfinte, pân’ la capăt,·
cu ceata Mucenicilor· guști paharul mântuirii.

Slavă.

Astăzi în cer cu Mucenicii· și cu Îngerii săltezi, cântând cântare·
Celui care S’a proslăvit în tine:·
Bine ești cuvântat, Doamne,· Dumnezeule întru toți vecii.

Și acum.

Nașterea cea fără sămânță· a Cuvântului lui Dumnezeu din tine·
o vestim, Născătoare de Dumnezeu, strigându-I:·
Bine ești cuvântat, Doamne,· Dumnezeule întru toți vecii.

Peasna a VIII[a].Pe Cel cel în muntele ce sfânt S’a proslăvit.
(Τὸνἐνὄρειἀγίωδοξασθέντα).

Trandafirule preaînmiresmate,· din durere ieșit· și înflorit în ceruri,·
cu-adevărat· miresmele Harului·
le trimiți în lume,· pe toți ridicându-i· să laude pe Domnul.

Iubitor de săraci și de dreptate· te cunoaștem și preot și mucenic, Părinte,·
și râvnitor podoabei casei Domnului,·
Căruia cu Sfinții,· Sfinte Constantine,· îi cânți întru toți vecii.

Binecuvântăm pe Tatăl, pe Fiul și pe Sfântul Duh, pe Domnul.

Nu voi vinde pe frații mei, strigat-ai,· celor rău credincioși, slăvite Constantine,·
ci voi muri,· strigând cu ceata Dreptților:·
Pe Domnul lăudați'L· și preaînălțați-L· pe El întru toți vecii.

Și acum.

Sfânta Sfintelor te-ai făcut, Fecioară,·
pe Cel sfânt zămislind,· pe Unul din Treime,·
și, rămânând fecioară, L-ai născut cu trup·
spre mântuirea noastră· a celor ce cu râvnă· te lăudăm pe tine.

Peasna a IXª. ΚυρίωςΘεοτόκον.

Astăzi bună-mireasmă· cerească se revarsă·
la pomenirea ta, Sfinte, de peste an·
preaminunat desfătându-i· pe cei care te cinstesc.

Biserica întreagă· se bucură și saltă,·
de-Dumnezeu-proslăvitule Constantin,·
și cu credință cinstește· praznicul tău cel sfânt.

Slavă.

Icoana ta cinstind-o,· Părinte Constantine,·
și'nconjurându'ți mormântul cel plin de har·
solirea ta către Domnul·cerem, rugându-ne.

iar unde sunt moaștele zicem așa

Icoana ta cinstind-o,· Părinte Constantine,·
și racla moaștelor tale înconjurând,·
solirea ta către Domnul·cerem, slăvitule.

Și acum.

Nu trece cu vederea· pe robii tăi, Stăpână,·
cu Constantin mucenicul la Fiul tău·
neîncetat pomenindu-i· pe cei care te măresc.

Luminânda Sfântului. Glas 3. Cela ce cerul cu stele.

Cu bucurie să salte· a Bucureștilor parte,·

făcând acum pomenirea· lui Constantin mucenicul,·
înmiresmat trandafirul· cel cu miresmă cerească.

A Născătoarei de Dumnezeu.

Dumnezeiască cetate, slăvită casă domnească,
jilțule'n soare scăldate, al Împăratului scaun,
neînțeleasă minune, cum alăptezi pe Stăpânul?

La Laude,

punem stihurile pe 4 și cântăm aceste Stihiri Asemănânde.
Glas 1. Prealăudaților Mucenici.

Pe tine, părinte Constantin,· plinitor poruncilor·
lui Dumnezeu cunoscându-te· și vestitor al lor,·
și acoperire· tuturor sărmanilor,·
și dascăl al tăcerii și-al dragostei· de frați și de Hristos,·
te rugăm, dar, pomenește-ne,· pe cei care facem pomenirea ta.

Statornic în inimă purtând,· cum îți e și numele,·
o, Constantine slăvitule,· Numele Domnului,·
către toți lărgit-ai,· precum Pavel, inima;·
drept care, Știutorul de inimă,· păzind-o minunat·
nestricată după moartea ta,· viu cu Sine Cel viu arătatu-te-a.

Cu lacrimi, Părinte, semănând· pe pământ și cu dureri,·
în cer acum, bucurându-te,· seceri, slăvitule,·
snopii cei de taină· și'nsutiți ai faptelor,·
și-ai multelor virtuți și-ai prigoanelor· celor pentru Hristos,·
către Care îndrăznire-având,· mijlocește· pentru cinstitorii tăi.

Părinte slăvite Constantin,· cinstea Bucureștilor,·
al preoției canonule,· a nunții laudă,·
al mărturisirii· stâlpule neclătinat·
și turnul prigoniților nesurpat,· solește la Hristos·
pentru cei ce cu evlavie· și cu râvnă îți cântă, slăvitule.

Slavă. Glas 6.

Veniți, părințimile credincioșilor,· veniți în cetatea Bucureștilor să alergăm· minune cu totul străină să vedem,· pe care dreapta Celui Preaînalt a lucrat-o acum!· Că pe Constantin, preotul lui Dumnezeu și mucenicul,· care

evanghelicește a strălucit,· cu daruri nemuritoare îl slăvește,· precum fără minciună S-a făgăduit.· Pentru aceasta și cinstite osemintele lui· pline de bună-mireasmă le-a arătat și izvor al minunilor,· celor ce cu evlavie se-apropie;· din care *mireasma vieții* luându-o,· davidicește să strigăm:·*Mare ești, Doamne,· și măreției Tale nu este hotar,*· prin care, de-oameni-lubitorule,· mântuiește sufletele noastre.

Și acum. A Născătoarei de Dumnezeu.

Născătoare de Dumnezeu, tu ești vița cea adevărată, care ai odrăslit Rodul vieții. Pe tine te rugăm: Roagă-te, Stăpână, cu Sfântul Constantin și cu toți Sfinții, să se mântuiască sufletele noastre.

Doxologie mare și Apolis

LA DUMNEZEIASCA LITURGHIE

Apostolul. Din Epistola către Filipeni.
(2, 12-18)

Iubiţii mei, precum totdeauna aţi ascultat, nu numai atunci când eram de faţă, ci acum cu atât mai mult, când sunt departe, cu frică şi cu cutremur lucraţi stăruitor mântuirea voastră; că Dumnezeu este Cel care lucrează în voi şi a voi şi a lucra pentru bunăvoirea Sa. Toate faceţi-le fără cârtiri şi fără gânduri, ca să fiţi fără prihană şi curaţi, fii ai lui Dumnezeu neîntinaţi în mijlocul unui neam strâmb şi stricat, în care străluciţi ca nişte luminători în lume, ţinând cuvântul vieţii, spre lauda mea în ziua lui Hristos, că nu în zadar am alergat, nici în zadar m-am ostenit. Şi, dacă îmi şi vărs sângele peste jertfa şi slujba credinţei voastre, mă bucur şi împreună cu voi toţi mă bucur. Asemenea şi voi: Bucuraţi-vă şi împreună cu mine bucuraţi-vă!

Evanghelia. Din cea după Luca.
(cap 12, 32-40)

Zis-a Domnul: Nu te teme, turmă mică, că a binevoit Tatăl vostru să vă dea vouă Împărăția. Vindeți averile voastre și dați milostenie; faceți-vă vouă pungi care nu se învechesc, comoară neîmpuținată în ceruri, unde fur nu se apropie, nici molie nu o strică. Că unde este comoara voastră, acolo și inima voastră va fi. Să fie mijloacele voastre încinse și făcliile aprinse; fiți și voi asemenea oamenilor care așteaptă pe domnul lor, când se va

întoarce de la nuntă, ca, venind și bătând, îndată să-i deschidă. Fericiţi robii aceia pe care, venind, stăpânul îi va afla priveghind. Amin zic vouă, că se va încinge şi îi va aşeza la masă şi, apropiindu-se, le va sluji. Şi de va veni la a doua strajă, şi la a treia strajă de va veni şi îi va găsi aşa, fericiţi sunt robii aceia. Şi aceasta să ştiţi, că de ar şti stăpânul casei în care ceas vine furul, ar veghea şi n-ar lăsa să i se spargă casa. Şi voi, aşadar, fiţi pregătiţi; că în ceasul în care nu gândiţi Fiul Omului vine.

Chinonic. Întru pomenire veșnică va fi dreptul. Aliluia.